El vincle amb el territori: l'Empordà

Amb la nova proposta expositiva, el Museu de l'Empordà reforça el vincle amb el territori i posa en valor la seva col·lecció i la producció artística vinculada a l'Empordà de diverses maneres. En primer lloc, parteix d'una consulta ciutadana que ha permès incorporar les inquietuds, els desitjos i les expectatives de la comunitat local, creant així un relat que ressona amb la identitat col·lectiva.

L'estructura conceptual de l'exposició, articulada entorn dels eixos "Persones i llocs" i "Llocs i persones", estableix un diàleg indissociable entre la societat i el paisatge empordanès, destacant el paper fonamental que tots dos elements juguen en la configuració de la memòria i la cultura locals.

El recorregut evita una mirada historicista i opta per una lectura contemporània i oberta, combinant obres d'èpoques diverses per il·lustrar la continuïtat vital i creativa del territori. La selecció d'obres inclou artistes històrics com Ángeles Santos Torroella, Salvador Dalí o Ramon Martí Alsina, així com creadors contemporanis com Eudald de Juana o Tura Sanglas, consolidant la presència d'una producció artística empordanesa diversa i dinàmica. A més, la proposta amplia la quota de gènere i disciplines artístiques, oferint una visió rica i polièdrica de l'art vinculat a l'Empordà, des de la pintura i l'escultura fins al vídeo o la performance.

A través d'aquesta nova mirada, el Museu no sols preserva la memòria del passat, sinó que la reactiva, convidant a una reflexió crítica i emocional sobre el paisatge i la societat actuals, i posicionant-se com un espai viu, en diàleg permanent amb el territori i la seva gent.

Textos d'exposició

Presentació

Un museu, una ciutat, un paisatge, una gent. Al Museu de l'Empordà tenim cura d'un fons d'art procedent de diferents moments del temps, des de peces produïdes avui fins a objectes utilitzats pels primers humans que van habitar aquesta geografia.

L'exposició neix d'un ampli procés participatiu dut a terme a Figueres, on ens heu demanat un museu viu on es parli de PERSONES i de llocs, de LLOCS i de persones, perquè no hi ha una cosa sense l'altra. Un espai d'art encarat a allò que sentim, volem i somiem els qui vivim en aquest paisatge variadament humà que és l'Empordà.

A la primera i segona planta, transitareu per la nostra Col·lecció de la mà de tot allò que ens fa ser com som. Us convidem també a conèixer com s'ha anat configurant la Col·lecció d'art del Museu en un audiovisual a la tercera planta.

Passeu, sentiu i gaudiu, això és casa vostra.

[Planta 1] PERSONES i llocs

Àmbit 1. Ser

Has provat a dir qui ets? Mirant endins, en un exercici possible, emergirà un lloc de trobada entre natura i cultura, entre allò que s'espera de nosaltres i allò que volem, entre les imposicions i el desig de mantenir-nos. Hi trobaràs hàbits, actituds, gestos, renúncies i quimeres. La identitat té més de camí que de punt d'arribada. Ser és afirmar i afirmar-se, celebrar qui som i com volem viure.

Àmbit 2. Trobar-se

El vincle no té edat. Del lligam originari que establim quan arribem al món n'incorporem un bagatge essencial per viatjar per la vida. Són els afectes. Confluïm quan ens trobem, quan no estem sols, quan tracem un camí d'anada i tornada, quan alguna cosa ens uneix a un altre. Connexions, lligam, nexe, confluència, trobada.

Àmbit 3. Persistir

Ho fem cada dia i a tots els moments del temps, quan som infants i la vida comença, quan som adults i la vida segueix, quan no hi som i algú ens recorda. Ho fa la natura,

ho fa la vida. Des de la més diminuta fulla del bosc, la natura persevera i nosaltres amb ella. Persistim quan diem qui som, quan no fem enrere, quan sabem què volem, quan no renunciem.

Àmbit 4. Desitjar

Et miro. Em mires. El desig batega en singular però esclata en plural. Ens hem desitjat sempre, aquí i arreu, d'ençà que som persones i també abans de ser-ho. Forma part de la naturalesa humana atansar-se al foc de la bellesa i beure de la font del desig, però a cada casa es fa amb una pronúncia diferent, pròpia i especial.

Àmbit 5. Venerar

En un lloc de llocs com és l'Empordà, moltes persones han aixecat la mirada cap a l'univers o han tancat els ulls per trobar, endins, el seu propi cel. Tot i saber-nos petits, tenim la rara capacitat d'anar més enllà de les coses, de dir allò que no cap en les paraules i sentir-nos partícips de l'infinit. Creiem, admirem i sovint eixamplem la realitat amb l'art, la cultura i el pensament.

Àmbit 6. Celebrar

Aplaudim el menjar i la taula, els sentits i els plaers, el vi i el paisatge, la música i la nit, l'amistat i l'amor, l'art i la vida. Riem quan estem contents i cantem quan volem compartir. A vegades ens surten ales i ballem amb una lleugeresa que s'encomana. Celebrem la celebració i festegem la festa. I ens agrada i volem que duri!

[Planta 2] LLOCS i persones

Àmbit 1. Caminar

La muntanya a dalt, la mar arran, la plana endins i les fronteres a prop. El paisatge empordanès és un dibuix de camins. I caminar no és només anar d'un lloc a un altre, és conèixer, tenir experiència de l'itinerari i de tot allò que ofereix. Sigui la ruta curta o llarga, imposada o volguda, sigui un èxode o una odissea, es fa via posant un pas rere l'altre. Perquè no caminem per anar o venir, caminem per ser i estar.

Àmbit 2. Esventar

La tramuntana és un vent que pica del nord, de les muntanyes o del *transmontanus*. Un vent que neteja i asseca, manxa i rebufa, enfredoreix i emblaveix,
xiula i gemega i udola, fa cruixir els racons, electrifica l'ambient, embogeix les persones i aviva el delit creador, i aquí, a l'Empordà, sempre defineix.

Àmbit 3. Intercanviar

Entre les serres de l'Albera i les Gavarres, passant per la plana i abocat al *Mediterraneus*,
aquest mar situat "enmig de terres", el paisatge empordanès és fet d'intercanvis. Va ser aquí on, al segle VI aC, venint de la Jònia, a la llunyana Grècia, i passant per Massàlia o Marsella, uns comerciants inquiets van fundar Empòrion, que vol dir mercat. Des de llavors, aquesta terra és un espai de pont, de viatge i d'apropament.

Àmbit 4. Cuidar

Tenir cura no és equilibrar i prou, sinó trobar els equilibris que li escauen a cada un, a cada indret i en cada moment. Cuidem dels altres, del nostre llegat i del nostre entorn. Guarim ferides i acaronem fermament. Estimem el passat per construir futur, segellem amb or les esquerdes i apaguem els incendis sense esgotar les fonts. En quins gestos ens hem de reconèixer per posar la vida al centre?

Àmbit 5. Estar

Habitar un paisatge i una gent. Identificar què tens tu, d'un lloc, i com hi ressona la teva presència. Què és un espai de vida? En quin blau et reconeixes? Quin vent et diu? Quin horitzó et convoca? Més que habitar un lloc, són els llocs qui ens habiten. Hi estem imbricats, enxarxats i en formem part fins a configurar-ne l'esperit del lloc.